

Det kgl. arbeids- og sosialdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 Oslo

Vår dato 14.11.2005
Deres dato 08.08.2005
Vår referanse SV/KS/TL
Deres referanse 200503121

Arbeids- og sosialdepartementet	
Saksnr.: 200503121	Boknr.: 110
Arkivkode: 416.0	Dato: 17.11.05
Avd.: DRAD/SAP	Saksbeh.:
U.off.:	

Høring – Forslag til lov om arbeids- og velferdsforvaltningen og tilpasninger i visse andre lover

NHO har i tidligere høringer i forbindelse med ny arbeids- og velferdsforvaltning uttrykt bekymring for om arbeidslinjen effektivt kan ivaretas i valget av denne modellen. I det videre arbeidet er det viktig å holde fast ved målet om å få flere i arbeid og færre på trygd og sosialhjelp.

Arbeidslinjen må styrkes

I den utforming fremlegget nå har fått, er den vekt som er gitt arbeidslinjen sterkt redusert. Forklaringen til formålsparagrafen "har som hovedmål å få flere i arbeid og færre på stønad, ...", bør etter NHOs syn løftes frem som formålsparagraf. Den foreslåtte formålsparagrafen "Formålet med loven er å legge til rette for en effektiv arbeids- og velferdsforvaltning, tilpasset den enkeltes behov, som kan møte det enkelte menneske med respekt, bidra til sosial trygghet og lede flere mot arbeid og aktiv virksomhet", kan inngå som en del av paragrafens forklaring.

Ifølge § 4 3. ledd skal etaten "... gi råd og veiledning til arbeidsgivere og arbeidstakere for å hindre sykefravær og utstøting fra arbeidslivet". Etter NHOs syn vil formuleringen "... gi råd og veiledning til arbeidsgivere og arbeidstakere for å forebygge sykefravær og styrke arbeidet for et mer inkluderende arbeidsliv" støtte bedre opp under hovedformålet om å styrke arbeidslinjen.

Målet med NAV bør nettopp være at den nye etaten skal bli et enda bedre redskap for å sikre full sysselsetting og høy yrkesdeltakelse for landets innbyggere. Etaten skal ifølge 4 3. ledd "... bistå arbeidssøkere med å få jobb, bistå arbeidsgivere med å skaffe arbeidskraft, forebygge og dempe skadevirkningene av arbeidsledighet og innhente informasjon om arbeidsmarkedet." Etter NHOs syn beskriver Aetats gamle formålsparagraf i arbeidsmarkedsloven dette mer dekkende; "... bidra til å oppnå et inkluderende arbeidsliv gjennom et vel-fungerende arbeidsmarked med høy yrkesdeltakelse og lav arbeidsledighet".

Det åpnes nå for at departementet i særlige tilfeller kan gi kommunen ansvar for arbeidsmarkedstiltak. Etter NHOs syn er det viktig at dette bare gjøres gjeldende i særlige tilfeller. For å ivareta muligheten for en sentral koordinering av arbeidsmarkedspolitikken er det viktig at staten fortsatt har hovedansvaret for arbeidsmarkedstiltakene.

En felles førstelinjetjeneste

"En dør inn" er nærmest blitt et varemerke for omorganiseringen. Ettersom arbeidslinjen er det viktigste, blir porten ut fra etaten det mest interessante. Det hjelper lite med en dør

dersom ikke oppgavene innenfor løses effektivt. For å lykkes er det viktig at den nye etaten orienterer seg mot arbeidsmarked og arbeidsliv. Oppdatert kunnskap om hele arbeidsmarkedet er avgjørende for å fremme mobilitet på arbeidsmarkedet. Derneft må det være slik at alle ytelser og tjenester som er innrettet mot personer som står i fare for å falle ut av arbeidslivet eller som trenger hjelp som følge av arbeidsløshet eller manglende arbeidsevne på varig eller midlertidig basis ses i sammenheng. For eksempel har de fleste uføre først vært sykemeldt, så innom attføring og/eller rehabilitering. Rask avklaring, behovsvurdering og god kontakt med arbeidsgivere er viktig for å sikre inkludering i arbeidslivet. Fokus for etaten burde derfor være "dører ut" også fordi suksessen til en velfungerende organisering avhenger av hvordan etaten blir i stand til å ivareta kontakten med arbeidslivet.

Trygdeetaten og Aetat har flere millioner brukere årlig. Av kommunens forpliktelser er det sosialhjelpen som skal inngå i NAV. I løpet av 2004 mottok 132.000 brukere sosialhjelp, av disse mottok 85.000 støtte i mindre enn 6 måneder. Antall sosialhjelpsmottakere etter arbeidssituasjon viser at 35.000 var registrert arbeidsledige mens 60.000 har status som ikke arbeidssøkere. For det første betyr det at $\frac{2}{3}$ av brukerne ikke er i den situasjon at de trenger støtte over lang tid. Derneft har de ulike støtteordningene knyttet til sosiallovgivningen i mange saker lite med arbeidslinjen å gjøre. Statistikken viser da også at om lag halvparten av brukerne av sosialhjelp ikke er arbeidssøkere, og dermed ikke orientert mot arbeidsmarkedet. Arbeidet for denne gruppen vil ha fokus på rettighetsbaserte ordninger knyttet til sosiallovgivningen.

Arbeids- og velferdsforvaltningen organiserer seg sammen lokalt for å få synergier. Betydningen av samlokaliseringsgrepet må likevel ikke overvurderes i den forstand at det er store forskjeller i brukergruppene behov, og relativt få har behov for ytelser fra statlige og kommunale støtteordninger samtidig. Siden de fleste saker i den nye etaten fortsatt vil ligge innenfor Aetats og trygdeetatens gamle saksområder, vil en mer effektiv oppgaveløsning mellom disse saksområdene gi de største synergiene.

Loven må formuleres slik at førstelinjetjenesten skal ha fokus på arbeid og kompetanse om arbeidsmarkedet og næringsliv.

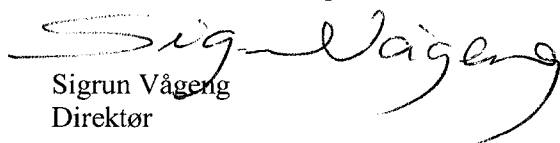
Enhetlig ledelse av kontorene

§ 9 regulerer samarbeid og oppgavedeling mellom arbeids- og velferdsetaten og den enkelte kommune. Det sies imidlertid ikke noe om hvordan kontoret skal ledes. Dersom samarbeidet skal bli effektivt er delt lederskap en dårlig løsning. Etter NHOs syn bør derfor hvert kontor få en leder.

Vennlig hilsen

NÆRINGSLIVET HOVEDORGANISASJON

Område for arbeidslivspolitik

Sigrun Vågeng
Direktør